

AVIZ

referitor la proiectul de Lege pentru ratificarea Convenției între România și Canada pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Ottawa, la 2 aprilie 2004

Analizând proiectul de Lege pentru ratificarea Convenției între România și Canada pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Ottawa, la 2 aprilie 2004, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.157 din 13.08.2004,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

1. Obiectul proiectului de lege îl constituie **ratificarea** Convenției între România și Canada pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Ottawa, la 8 aprilie 2004. Convenția reprezintă un tratat internațional care a fost semnat la nivel de stat și se referă la asumarea unui angajament financiar care impune sarcini suplimentare la bugetul de stat, motiv pentru care urmează ca, potrivit prevederilor art.19 alin.1 lit.a) și g) din Legea nr.590/2003 privind tratatele, să fie supusă Parlamentului spre ratificare prin lege.

Prin natura sa, proiectul de act normativ face parte din categoria legilor ordinare.

2. În ceea ce privește textul proiectului de lege, este necesar ca în titlu și în articolul unic, să fie redată corect data semnării acordului, respectiv „8 aprilie 2004”, în loc de „2 aprilie 2004”, iar pentru respectarea regulilor de ortografie, sintagma „ARTICOL UNIC” să fie redată cu litere mici, nu cu majuscule.

3. În ceea ce privește textul Convenției

a) Formularea corectă din art.3 pct.(1) lit.b), privind definiția termenului „România”, este aceea de „România își exercită drepturi suverane și **jurisdicția**” (nu „jurisdicție”) – așa cum se prevede în art.17¹ din Legea nr.36/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr.17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale și al zonei contigue ale României.

b) Din compararea definițiilor teritoriului fiecăruia din cele două state, rezultă că în noțiunea de teritoriu al Canadei, intră și „spațiul aerian de deasupra fiecărei zone menționate la clauza(i)” – ceea ce înseamnă spațiul aerian de deasupra mării care nu face parte din teritoriul de stat (adică al zonei contigue și al zonei economice exclusive).

c) Expresia „în orice moment” din cuprinsul art.3 pct.2 este de prisos și induce confuzie cu privire la durata aplicării Convenției.

d) Sugerăm a se revedea acuratețea unor expresii folosite, cum ar fi: „în celălalt stat” din art.6 pct.1 care nu corespunde cu cea din textul în limba engleză „în acel celălalt stat” (in that other state)”. Această sugestie este valabilă și pentru art.10 pct.1, art.12 pct.1, art.13 pct.1 și 4 lit.b), art.17 pct.1, art.18 pct.1, art.22 pct.1 și 2.

e) În art.10 pct.3, sunt folosiți termenii „părți miniere”, „părți de fondator”, deși echivalentul lor în limba engleză este acela de „shares”, care a fost tradus, în alte cazuri, prin cuvântul „acțiuni”.

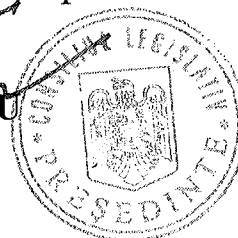
f) La art.22 pct.1, era mai corect să se spună „Capitalul **constituit** din”, în loc de „capitalul **reprezentat** de”, care apare ca o traducere neadecvată din versiunea engleză.

g) Expresia „în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prevederilor Convenției”, din cuprinsul art.26 pct.(1), nu are sens și apare în contradicție cu teza care urmează în text, potrivit căreia „Schimbul de informații nu este limitat la prevederile art.1”, care enunță o obligație generală de a face schimb de informații.

h) Deoarece nu numai membrii misiunilor diplomatice și cei ai oficiilor consulare beneficiază de scutiri fiscale, în art.27 ar fi trebuit să fie avute în vedere „misiunile diplomatice și oficiile consulare, precum și membrii acestora”. Expresia consacrată în legislația română este aceea de „**oficiu** consular”, nu de „post consular”, cum se prevede în text.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr.1354/16.08.2004